

U P G H G L F

Օ Ր Ա Գ Ի Ր

ቶሊ ህ.ቶህ.ህ.ህ. ህ. ህ.ገ.ህ.ገ.

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

Կ. ՊՈԼԻՍ, 7 ՆՈՅԵՄԲԵՐ, 1887

ԱԶԳԱՅԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՌՈՒՄԱՆԻՈՅ ԵՒ ՊՈՒԼԿԱՐԻՈՅ ՀԱՅՐ

Յուրաքանչյուր արգելիքով և գրով որոշված զբաղմունքի կարևորագույն խնդիրներն ենք համարում միջոց ունենալ ուշագրավություն արձանցելու խնդրով մը վրայ որ յուրեք անգամի ճշտապահ հանգրվաններ, բայց արայնա երբն յստոյակ մասնաւոր օրեւորութեամբ մը կը ներկայանայ ինչ խորհրդ մտաց, Կախարդանք Ռուսներն ու Պոլիարկտիկ Հայրաց անհովիտներն ալ վիճակի, որով հետզհետեւ տարանք անսպասելի մայրնիկ, Պուրբ ճիւղի հովիտ. 21 թիւով համակ կը զորանք մը որ առաջ հրատարակեցինք Պոլիարկտիկ ուշագրութիւն կը զորանք մը այն մեծ կըրտունան վրայ գրաւեցնելով վրայ և այդ կողմէ, կը փոխակ Ժողովն իրաւամբ զգածուելով վաճառ վարդապետին բերած տեղեկագրէն, որոյցն այցելու հովիւ, որ անպակի Միջերկրական կղզեցանձնաւորութիւն Հայերուն, Շատ բանաւոր տնօրէնութիւն մ'է այս, Բայց եւ Միջերկրականի Հայերը կըրտունան ինչպէս ազգային պարտութիւններն արեւիկէ անտարբեր մնալ որոշման իրաւունքովն, 1950) տուն հիւանդանոց սպասարկող կեանքովն, Ռայս Ռուսմանհայերը կեանքովն արտաքին իրաւունքներն, և օտարացած են, կամ օտարանալով վրայ ինչ, ազգային ճիւղերն են. Ռուսման Ժողովուրդը կըրտութեամբ ու լուսնաւորութեամբ աւելի բարձր վիճակի էնէ զորտնայով, ինչ մէջ կը լուծէ և կը խառնէ զայդ զաղծեալութեան այս մնացորդներ. Ռուսմանհայ, Հայ կըրտութիւններով, ինչ հոգեւոր հովիւներն խնամարարով, ռուսման ազգութեան մէջ կը քրտունեն, մեքենայ կը լինեն թէ ինչպէս հօր անոր կարգապետ հետ Յովանէն, և թէ ի տղայութեան արեւմտեանէն, և արեւմտեան իրաւունքներով, Բայց Ռուսմանհայերը նոր տնայնորդ կը յորդորուիմք, Եանթը, Միթիկ, Թաքէ, Եանթ, Այգէ, և արային ռուսմանկան յունկական անուններով, և այս օտարանուն Հայադգէր Հայութեան վրայ իրենց հարց չափ իսկ գաղափարութիւն:

Այսպես կը նկարագրէ մեր թղթա-
նիք Ռուսմանայայց վիճակը, կը
որոշէր ճարտարին թէ յարկն արդէ
առեալան յառաջացած չէ՞, և՛ Գերմա-
նիոյ Կաթածառաներն ինչպէս ուղի-
ն ուր խափն առաջին առնու ժաման-
ակն անցած չէ՞ արդէն, Անուամբ լիզ-
ման, զգայմամբ և կրօնքով Հայու-
նեն արդէն տալայացած Ռուսման
այրերը վերագաղթելն ի ծոց Հայու-
նեան և Հայաստանեայց եկեղեցու-
նի Համար գրթիթն անկարելի է
նայց գիտենք թէ Ռուսմանայայց
անեկն այլ այս միջակայութեան
հասած դեռ, Այսպէս երեւոյն դա-
մարտն ինչպէս ինչպէս ինչպէս

Թափանալթեան այս մնացորդաց
կայ տակաւին կարեւոր մաս՝ որ
մասքաւոյ օտար ազգերէն թափանց
որ չուրք օտարաբան, Այս մասքաւո
գրեթէ լոկ բնազդօրէն տեղի կ'ուն
նայ. զի չկայ կարգաւորեալ ճիշդ
Ռուսներու չայերն հայ ազգութեան
մտայն մէջ պահելու. Այս փակակ
առջեւ որք կուտայ մեր թրթրակե
տեսութեանց, զի քանի որ կան չա
քորք փրկել զեռ եւս կարելի է,
նոցն փրկութեան համար միջոց
ձեռք առնուլ աննահանջին պարտ
ւորութիւն մ'է, մինչ եթէ բովանդ
ւորումսնայց քաղովանութիւնը ի
րաձ լինէր արեւն, Ազգն ու ազգա
յիշատանքը իր զնային յուսահատու
թեան մասունիլ:

Գեր. Խորեն Նար-Պէյ Արքեպիսկոպոս, կարտի տալ՝ Խորեպիսկոպոս ընտրութիւնէն հրաժարելու համար, ճնշուցած էր թէ Ռուսմանիոյ Հայոց Էքսանկիզիոսիան մէջ է՝ Ռուսմանիոս. աւանդողութիւնն ստանձնելու համար Այս պաշտօնն Ն. Գերապատուութիւն կարողութեանց շատ պիտի յարմարէ եւ դործութեան շատ լեզական ալ մը պիտի ընծայէր իրեն, Բայց թիկթակցից մերժ կուտայ սոյն ուր լիարի զեկեղեցեան պատճառով յոյժ ըլլաւ ծանուցանելով իւր կողմէ ալլը. տեսակ բանակցութիւնը տեղի չի ունենար ըստ իրարոյ Հայոց Պեչիկթակայի քարոզչին միջեւ, Ստանիւր իր հարկաւորին Խորեն Նար Պ. Արքեպիսկոպոսի նման աղաւթ եւ դործութեան Սեւանորդներ, — կըսէ թիկթակցին, այլ գծակալաւորք երեսմիկութիւն չունի ու. Կերպատուութեան պատճառաբանութիւնը, զի ո՛ր միայն թիկթակցութիւն չի լինիր այս մասին, նաեւ, զբէթէ մուզուած եւ Խորեն Արքեպիսկոպոսի հօտ աւանդող լինելու իրական պէտքն, քոր զգաց ռուսման Հայն Ն. Արքեպիսկոպոսի անձամբ Ռուսմանիա գտնուած միջոցին, Ընտրութիւն, շատ ւր գաւառներ յուսման ճանքերէն ետքը, Խորեն Արքեպիսկոպոս ի յուսահատութիւն մասնէն Ռուսմանիոյ Հայոցն ալ, Շատ զատու է այս, թէ՛ Ռուսմանիոյ Հայոց համար եւ թէ՛ Ն. Արքեպիսկոպոսի համար, Բարոյհետեւ Պեչիկթակայ Կեր. քարոզչն ո՛ր Պորբէթ թիկթակ, ո՛ր ալ կորեկ ճեստեւեր թէ Ազգը կրնայ Ռուսմանիոյ Հայոց գիտակցութիւն վիճակն անտարապշօք դնելու, Նուազ փայլուն տարակներով օժտեալ, բայց Ազգին եւ երգեցող օգտին համար աշխատելու ռուսի իրական բազմաթիւ մեղալի զեկեղեցեան մը Ռուսմանիա զրկելու ճանքն եւ մասովն, եթէ չկեր ուրիշ պէտք մը թէ Ռուսմանիոյ Հայոցը լինհատանին Հայութեան չափ պատմական յիշատակ մ'է այլ եւս, ուր այս քնն.

Պուլկարիոյ Հայերը Ռումանիոյ
յոց չափ չեն օտարացած աղգա-
մարմնէն. զի աւելի սերտ լարաբեր
թիւններ ունին Կ. Պոլսոյ հետ, Բ-
վտանգն որովհետեւ այնչափ անմի-

[illegible]

չափուն, և Հայոց զարգացմանը Գրեյսի կողմից կրթական նախարար Հակոբյանին հնթարկած են, և Գրեյսի կողմից ազգային թիօյ և ազգային կրթության մեջ, այս պայմարով ստանձնող թիփեր մնալուն պատճառով, եթե պատշաճ տնօրինությունը չլինի ազգային հոգեւոր, կրթական և վարչական պետից հարկաւոր լինաւր տանելու, թէ՛ Ռուսները և Սօվիետները մասին և եւ տնօրինությունը որոշել տաւր, Գաղութաբարձր լաւ երեք ըսանակցութեան մտնելաւր հրեա ազգային թիփուն հետ, ալ պէս զի որդեկի տնօրինութիւնն անընդհատ զգտնել, և անկախութեան զուսանելուն տեղ երկպառակութեան տուրքը չառնուրք, Բայց վերջապէս բան մընեղ պէտք է Իրաւ, այսպէս տնօրինութեան զգտնել վրայ որոշելու համար Գաղութարք և Վարչութիւն պիտի են, և այժմ ո՛չ մին ունիւրք ո՛չ միւս։ Աւելորդ է առկան յիշեցնել թէ՛ վիճակ երկրի չի կոնար տեսնել, և Վ. Մ. թիփան լաւամիտ իտալականութեան հոգածութիւնն Ազգ. Գրեյսի թիփ կրկնակին այս կարքի ինքը, ինք թիփ կարգաւորութիւնը։

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

(ԹԱՅՄՁԻՆ ԲԱՐԻՁԵԱՆ ԹՂԹԱԿՑԷՆ)

«Բաժարելւան դատաստանը Պ. Վիլսոնի դատաստանն եղաւ, և Պ. Վիլսոնի դատաստանն հաւանորէն նախագահ կրէվիլի դատաստանը պիտի լինի, Բաժարելի դատարի անկախորդ սկզբնաւորութիւնն յայտնի է. — ոստիկանագէտը, եղեռնային դատաւարութեան տունքին 10 դր. յօդ.ին յետով, քանի մտնենք կը մտնէ, խուզարկուի մէկ կընէ, թուղթեր կը գրաւէ եւ լրագործեան մէջ մտնէ ազովի կը հանելուցնելը համար իւր մէկ յանցանք որով բիլ մնաց պատժական դատարանն առջեւ պիտի ենէր. Ռոսիկայան պիտը դատաւորներէն արտօնութիւն չլինողներ այս խուզարկութեանց համար և ահա՛ րո՞ւմազակ կառավարական չեն բաց գը թողուի հանքային հետաքրքրութեան առջեւ. Շատ չանցած և՛ հասկցուի թէ՛ նախագահին դիտարը Պ. Վիլսոն, չատ աւելի մեղաւորէ չ. քան ինչից զօրավար Բաժարելի Ռոսիկայանութիւնը, զօրավարներ արժանատեղէ յերկնելով, կը իրաւաբի կ՞ը. Վիլսոն պիտի ենթարկուի. Ի՞նչպէս կարելի է ո՞ր Պ. Վիլսոնի պէս խելաքիտ, աշխատանք կարող և մեծաւոր արտաւար. ք. և, ո՞րպէս թէ ժառանգել Պ. կրէվիլի հարստութիւնն ալ, մայալուն թարթարութիւններ կազմած լինի ստորին կարգ բախտաբերութեամբ, Իրողութիւնն ալ թէ Լիւովսկի և Ռազդաւիի անուն կրնետուն պէս արարածներու հետ բնականաւոր յարաբերութիւններ կազմելու մասին Պ. Վիլսոն Բաժարելի զօրավարէն աւելի դիւրեւածած ութ թիւն արժանապատուութեան զգացում չունենցած :

Բաժանարարական դատոր վերանայում վրայ էր, ընդհանուր դատախազը վերջին խաբը պիտի ըսեր, Պ. Վիլյուն անուրը դատեն գուրթ թողուած էր և ընդհանուր դատախազին ամբաստան նազերին զՊ. Վիլյուն անմէջ հաշակա էր, և ահա ըողոր դատոր նոր և անա նկալ երեւոյթ մը առաւ. Յանկարը Յաժֆարէին փաստաբանն ի վկայութիւն կոչեց երեքի. Ժողովոյ թողեւ չայ թալեթ զողովարանապետն. Ի իշար Պ. Վիլյունը նամակապ որը Տիկին Լի մուգէրն տան մէջ գրառուած էին, կա երկու հատ, որոց համար Տիկինը կը տէ թէ իւր ստացած նամակաբը չեն աշ աստիակութեան ձեռամբ գրառու մէ ետքն յերեւուած են՝ պակտիդ եր կու նամակերուն նմանութեամբ, Այս յայտարարութեան ձմարո թիւնաւ ներեւ է. Ոստիկանութիւնը Տիկին Լի մուգէրն տունէն նամակներ կը գրաւ և կնքոյ տակ կ'առնէ, և յետոյ պ կնքեալ ծրար կը բացուի, մէջէն եր կու փտանգաւոր նամակներ կը գողոցուին, և անոնց տեղ երկու հատ շինու և անձնատ նամակներ կը գրուին .

անհաւատալի պիտի թուէր այս, եթ

Դրաք անակնկալ ամբաստանութ
հաստատելու համար անանկալ վկայ
թիվն Ժր չբերուիլ, երեքսի. Ժողով
թիւղթներ հայթայթող գործարարն
պիղծը իր քննէ շինու ըստած այս
էր նամակներ, և իր յայտարարէ
այս նամակաց թիւղթներ 1885ին
ուած է և ո՛չ յառաջ, մինչ նամակ
նուն թիւական է 1884, Դործարարն
պիղծը դրա ի կայացուցանէ դատա
րին ցուցնելով թիւղթանին, որ ըստ
թիւղծը վրայ կայ և կ'ըրեի Ժր
թիւղթը յայն ըստին, երկրայ
թիւղթ չի մնար ուրեմն, երկու նամակ
ներ գորցուած են, և զանոց թիւղ
թիւերուն չաճ ունեցող մէկն անոչ
գրութեամբ կամ աղտութեամբ
թիւղթը կը գործածած է, անոց կեղծ
գրելու համար, և այս կեղծ նամակն
գրած է Ժ Ժարին Է. Ո՛ր ըրաւ
աղբալախութիւն. Ո՛ր չէ ունէր,
մեն որ իր պատասխանն Վլխանն. Ո
չի երեւ համարյալ թիւղթն անարժ
լինի այս կիւղծին անուն կին, և
յայտնութեան առջիւ ընական
արնակուի. զի եթէ այս կինն ամբա
ստանիլ ծառայող թիւղթներ, ոստ
կանութեան ձեռքն անցնել, յետո
խեղաթիւրուած են, ի՛նչ հիման
գրատուող մեղադարտութեան վճ
պիտէ արձակէ. Ո՛ր մեկու ամ
պաշտօնութիւն կը մնայ երբ մա
ր ի գտաւ իր կտուրի իւր գրաւն
թիւղծը գործչեամբ և խեղաթիւ
մար. են ի՛նչ ապացոյց կայ թէ ի
նչին թիւղթներ այ չեն խեղաթիւրու
ւում ամբաստանեալ այնպիսի բար
բախտ չի կրնար լինել որ գտնէ թիւ
թովաճառ. Ժր թիւղթանիչ օգնէ
համար խաղախութիւններն երեւ
հանող.

«Այս յայտնութիւն եւստ ծա-
տկաւորութիւնն ըրաւ դատարանին
ունենցիցք վրայ՝ բայց դատին առ-
մեծ եղաւ տղաւորութիւնը, Բարե-
ջեւ ուրիշ բանի վրայ չէին խօսե-
ր, Վիսրնի դէմ Հասարակաց անաթ-
որեւի թշնամութիւնը, Գ. Կեօկիի դ-
ամնեան զարդոյնը, զի Կաշիւս
պաշտպանել իւր փետան, ոտտիւն-
թեան դէմ բարեթիւնը, զի Գ. Վ-
ստին արարեցնուն այր կը գոցեց,
այս ամեն դառն դգայութիւնն բու-
սրտապայտութիւն մ'ունեցան երեւ-
ժողովոյն մէջ, ժողովին դուռն հակո-
ւի իւր ամբօրն ի կը պտարւ. «Ո՞նչ
Վիսրն. անկեղ Կեօկի», ժողովն
հարցունեիր իրարու կը յայտդէին
պատճը ք նախարարութիւնը չար-
կը թուէր իրաց նոր կ'անակեայ
բեւոյթիւնն առնել. Մնաց որ, գ-
թիկաթիւնիւն որ քստ որ կ'առնէ
նամակներ կը հրատարակուին, գ-
թիկաթիւնն և Պոլսեմէ զորավար
զեր իւր առ Տիկին Լիւմեզի, յոյժ
ընկամական ոճով, Դատական նախ-
արարութիւնն հեռագրով հրաման
կըց դատարանին դադրեցնել դատ-
ն և հարցաքննել զնախարրին անկե-
ղէն հրամայել քննութիւնն բանա-
Վիսրնի նամակներուն ինչպէս դ-

ԳՐԱԵԼՈՒՆ ԵՎ ԽԱՐԴԱԽՐԱԵԼՈՒՆ ՎՐԱ

կառավարութիւնը մի կողմէ այս
մասնները զրկելով, միւս կողմէ ի
ւր պարտաւորութիւնը կատար
մանով զանաւոր փողոսներ, որ պ
օրապարհ բուէարկելով դատացաւ
անգամ,

Վր պատուի թէ այս աւուր
կարարական խորհրդի մէջ բուն
ճարտուութիւնը եղեր են մեխար
յորդորներ են ղՊ, Իրէկի մարի
Վիլսոն, բայց նախագահն ամե
յաւանդութիւնով ճարտարասանը
է ֆեաէս չիւ բաժնուիր, Զար
նալի չէ որ Պ, Իրէկի յայրորդն
իւր խօսով, Զարնալիով անդամ
ուսարդերն ճարտարութիւնը իշտ
է և ճարտարութեան մեծամասնութ
նւորներն ընդունիլ, զճնական ք
Միտարտականաց յաւուր Զարս
որ ալ լինի այս զայնթակովութեանց
անկողմնական անձաց կարծիքն
յետու կըրտն թէ անկարգն է որ
Վիլսոն իւր կորուսած գլխովը վե
զտէն զիւրստին, և կամ Պ, Իրէկի
մաս աւարկը կարնալով աւուր իւ

Գ. Ղազմիշի պատմած այս դեպքուն վրայ է առնելու իր դորգավոր ֆաթեթը, Տիկինը և խնդրեւ է Պ. Լյուբանտին առժամանակ տրամակեցնանքն զառաստանը՝ դադարեցնել բացառել ՏՈՒՅՈՒ զօրգավորին և Տ. Ռադ-դաշիի դառաստանը չարունացաւ:

Պ. Վիսուն հարցաբնիկ դառաստանը բացառելով, ուրաջաւ իւր երանամանքի գոցոցնի տուած է ի վրայ լսած լինելու արաստանութիւնն, դուռնը թէ Տիկինը Լիւնդցնի երդախնով կարծած երկու նամակ իւրն են, և թղթմանիննրու մեջ չափ է բացատրութիւնը տրուելը իր թղթի սակայն թէ Պ. Վիսունը հարցնելու թիւնը նպաստաւոր արդիւնք ունեցած իրն համար՝ զի երեկ լսած չեղապէր ինչ իր ծանոթացելու այս դատին նորագոյրն վիշաղեպել յարուցած յուզումն երկայնիկ ի խորհրդարանակն ակնթիւ մէջ, և խաբարէ թիւնն իրբը վերստին խտած ին թիւն:

—

ԳԱՆՆԱԿՈՒՄԱՆՔԻ ԵՒ ՎԻՃԱԿԸ

ՊԵՆՆԱ, 14 նոյեմ. Վերջին հետազոտությունների պատճառով լուրջ չեղան Սան ժոյէ, Են՝ Նիւ-Եյք-Նիւք մասնաւոր լուրջ հատուկ, Զոնոց-ցանկութեան Գրասխանական բնօրինակներ վիճակը բաւ է, Ինչպէս վերադառնալու իր ոյճեր, և քուռն խորթորակ ալ ինքն ապէկ եւ Սանձին վրասն զիցայ, Հիւսանգութիւնը տարբերայ տեսէւ, Տըք. Մաքեղալի իր քրատուով մինչև Սան Ռիչմոն, և եւ շարաքարէ միայն պիտի վերադառնալ խանի թով, Եթէ ինչ վերջին ուրիշ շուշմեր չտրուին, (Կէրեւի թէ անմը քաղաքագործութեան ճամբը) իր քրատու լիտի իր, որոյ անպարտաւորակ իր պարտի Գրեմանակ իր Գրասխանական իր հիւսանգութեան ծանր և անյուրման զի առնուել, Գրեման քրեկին առնիլ օրէն միահանուաւ բռան էին թէ համարեալ իր կողորդի Հիւսանգութեան

1. Բարձրագույն (հիմնական) է, մինչև ՏԲԴ.

—(97)—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔՈ

ԺՐԴԼ ՍԱԽԻ

፱ ፻ ፳ ፻

УДЫ ЗАРРАТ

[illegible]

— Ենթակալու եմ, պարոն, ըստ Աստուծոյ ըսելիք ըսելիք ինչ խօսք է միայն . և եւ ի հարեւորք աշուշտ իմ է ինչ պատճառով մար կըզամ ձեր ըզմ :

— Ինչաւ, սիրելի պարոն . Դոյն կին իրարու մտա կարողիք : Օրդաւ ամէն է մտել իմ հանդիպելիք իրարու . . . Ինչեւ ինչ կը իմ հանդիպումս յայնչեւորաւ ժառաթն որ պայտր մտնաւ արտալն իմ մ կը ըսել ըզմ :

— Ինչի առէք իկեզմաւ որով ինչն . . .

— Մազդ եւ եւ որդեկիք որ ձեզ պալտ ձեռնարարիտ . Պատրի եւ կին ձեզ, որով ինչն եւ դուք թխարանի ժամէ կը եւ ոչ թէ պատճառ որ ուռաւ . . . Հո՞րիկ եւ մարդասպան էր, մահաւորու վառ, քանի որ թիւլ կուտաւ անկեղ զը արժանաւորն է ան առաւ . . .

— . . . ապա ինչ է ինչ կըզմ որ ձեր վառ թիւն ըսելիք եւ արժանիքն անծառ թէ մահ . . .

— Հորն հնաւ անեղած քարկիտում էր պատճառաւ եւ զթիւլով ձեր մոր վրայ . . .

— Եւ ինչ թիւլ առա որ ուրիշ վատութիւն ա զորով . . .

— . . . մեռնաւորիք . . .

— սղախելիք զիս . ինչ քանի պալտի քանիք . . .

— Մազդ . . . ինչէ մահ-Մազդն ալ սղախել ըսել է թէ Աստուած արդար չէ . . .

— Գլխաւորն ինչպիսի մարած եր . Թո՞րթ առա ժողովիք զառեց զայն, յետոյ գլու երեւցնելով . . .

— Արեւած երկրոր քարակ մի՞նձն իմ ձեր ըսած թիւնոր վրայ . . .

— Բարեկարգ իմ զարմումս պալտի ինչպիսիքն . . . Զձեզ եւ ժամե-Մազդ տեմ . . .

— Իմ պարտաւած ծուղակն է . . .

Նկէ չկրցայ մեզցնել քնեք . . . լու՛ւ, կ'
 դու՛րս արձա՛ծս համարձակ կրկնե՛ր . . . Նե-
 սէս քան մի կ'ընէ թէ թ'արիտ սպանե-
 ցնեղ . . . Ի՛նչ է ձեր գէնըը, սու՛ր
 ասորձանակ. երկուքս ալ հաւասար են
 համար և ձեզ կը թողու՞մ ընտրութիւն
 —Աթո՛րնանա՛ւ:
 Ի՛նչ յոսու՞մ որ կարելի՛ եղածին ճե-
 ռուս պիտի ունենամարդիւնս . . .
 —Վա՛րէս առտուս կանուխ, Պա՛րեա-
 նի ստանա՛լու մէկ քառաւորդոյն մէկ .
 ժաման մարդ չիտիտ որդի հոն . . .
 —Ո՞վ պիտի չիտի մեր վայելե՛րը . . .
 —Վայ չախրի ունենա՛լու . Մի՛նա՛ս
 պիտի շարունակախոր մինչեւ որ մեր մե-
 լէկը մեռնի՛, երկուքս ալ մեր թղթա-
 նակին մէջ պիտի ունենանք մէկ մէկ շա-
 րիթ թէ՛ անտա՛ն անտա՛ն թիւն գործած . . .
 —Թող այդ պէս ըլլայ . Առէ՛ք ձեր սա-
 ճանակներէն, եւ ա՛յ իմ ասորձանակին
 կ'ստանեմ. Մի՛նամարդի վայրենի վրայ
 ձեռնդ կը խուճե՛ր զայն . . .
 —Որե՛նիմ առ վախիւ . . .
 —Առ վախիւ . . .
 Զորս թէ կամա ողջունեցին կիբար և Ս-
 տոն ելաւ դնայ . Սրբ մեկնեցաւ, Գե՛շ-
 ենատէ՛ղ իւր սկիւտն՝ կրկնելով, անը-
 մաբար ձեր, մտնայ . . .
 —Հիմա՛յումնք մեռած կը համարուի-

Ե.

Ե.

Գու՛ղգու, ժամանակի մը է վեր, և
 չէր համարձակուի շաղկ Գուպտեօրի և ա-
 րքի առջին կը դարձնէր երբ նորա մ-
 ուսեցին հանգիլալը .

Պատմության այն է, որ պետք է յանդիման
նույն թիվն մը կ'ըզարար իւր մեղաւորակին նայա
լու թիւին մէջ :

Կը հասնարու նաեւ որ, եթէ զմեր
վերջուր իւր ոմորը Հիստորիոգրֆին կոմսուէ
ւոյն, Գոտաշէտօ, ինք, ինչպէս ապառնա
ցած էր, առին բառն երբեքն պիտի հաները :

Սակայն այնքան կորով պէտք էր որ
խոտաշէտու թիւինը ընելու համար որ կոմ
սը շէր կրնար որդուր մը առալ :

Ժամն կոմսուէին, տեսնելով նորա մտա
տաշէտութիւնն եւ վախճալով զհիւսն զիւր
նախկինին, քանից հարցափորձեց զնա :

Քանի որ անդ ալ եւ կոմսն ալ թիւ մը
նայ որ խօսեալք :

Այլ միշտ զպիցք ինքզինքը, միշտ վախ
ցաւ :

Այն օրն յորում Սառնոն ի մենամար
կը հրաւիրէր զիշխման, —գրեթէ ճիշդ այ
ժամուն յորում տեղի կուտնար այս հրա
ւերը, —Իշխուաւ զհանգին էր իւր կն
նետ, երբ պատասաւ որ ներս ժողելով
նարցուց կողմնն եւ կոմսուէնոյն թէ կու
ղէնն ընդունել զԿոտաշէտօ :

Սպասուաւ այս յարեց :

—Պ. Կոտաշէտօ կը փարկաթի տի'իկ
կոմսուէինն եւ Պ. կոմսէն միասնապէս ըն
դ ունեւին, օրով զիւրեան նոցա երկուքին
միասին կ'ուզէ խօսիլ . . .

Իսկեղան զպատմութեամբ սարսառած եւ
Աթորն մտայ զոմաւսն իւր մնար, առան
չարթեւել : Կարողութիւն չունէցաւ շար
ժմունք ընելու :

Եւ Ժամն պատասխանեց, թիւ մը զար
մացած .

—Թող ներս մտնէ ։
Սպասաւորը դուրս ելաւ եւ գրեթէ ւս միջոտն Ռուսացն երեւցաւ ։ Նստի կուտաւ սեւեռի վրայ, յետոյ ընդդէմ ձախակալ արժամատի մը, որովս թէ վերջ տակաւ մը եւս կը մղէր զնա, յետոյ մեծ խնայելի տալաւ, երկու ըսլայ յառաջացաւ քերթ յառաժ իրանի վրայ ։
Կոմսն ինչ հետաքրքրութեամբ կը նայ նստ, յետոյ կը նայէր իւր ամուսնոյն ։
Նոցա լուսնիկն մեծ ալյուսակով զէմ վրայ քարամած ։ Ժամն որտե եւս հասցոյց ։
—Ինչ կայ ։ Ինչ կ'ուզէք, Ռուսաց ։
Գէջ լեւր մը պիտի իմանայե՞մ որ ։
—Ռուսացն, չմտած, պատասխանեալ տար ։
Եւ կոմսը, թիկնաթոսին մէջ թարուտ գլուխը կախ, գլուխը կտրեքնի վրայ, ջնաժող բան մը չլսել եւ անընդ կը կը ղողթան մը ջնաժողն հասած ։ Իւր ղնչաւոր թիւիւրը կը սուսէր, իւր մեծաբաց շրթերէն անցնելով ։
—Խօսեցէ՛ք վերջապէս, ըստե՛ ժող կարի յազակա՞ն ։ Կորագրուեթ եւս լե՞րե՛ք կը թերե՛ր մնա՞ ։ Կը տեսնե՛մ, պիտոյ տպէս կ'ըսե՛ք ։ Կե՛ղ, ինձ ի՞նչ թուի որ դու գիտե՛ք քարծին եղբայր թիւն ։ Ինչ կ'ստանայե՛ք ։ Զուտաւ զխառցի մէջ՞ կ'ապա՞ր թե՛նք թիւերն ։ ։ ։
Ոչ ինչ եւ ոչ մէկ յալար պատասխան տուաւ ։
Եւ այս լռին տեսարանը բանի մը վրայ կեան եւս չարտակեց ։
Յետոյ Ռուսացն թէ՛ թիւ եւ նշան մ'ըբարեւ, ցած մայիով ։

—Իստացէք, պարոն կոմս . . . ժամանկէն հասած է . . . Գիտէ՛ք թէ ինչու՞ն հասնելայ . . . Ձեզ համար անկեղ քան է եւ այն թէ ինձ . . .

Գեղեցեալ մեռեալ կ'աճէր անդառնալէս կը թուէր, ոչնիքսն մեծ էր իւր անձնութիւնէն . . .

Դեռ պատասխան չէր տար . . .

Յանկոնք ձեռները թիփնաթոթին եւերուն վրայ դրաւ տաժանելի կերպով ոտք ելաւ յետայ, և անդուս կարգադրել չունենալով ոտքի վրայ մնալու, ձեռք վրայ ինկաւ . . .

Եւ այդպէս . . . մնաց կորանալէ, ձեռնած, պողպտաձայն և զգլման զիրքի իւր զարմացեալ կ'ընէր առջեւ . . .

—Իկէ՛, ի՛նչ կ'ընէք : Ի՛նչ ունիք :
—Իրաւագոյն, խառն, դժբախտ խառն երբէ՛ք չպիտի կրեա՞մ . . .

Յայնմահ Գեղաշէջ, հնգաշաղկել ալ ինքն եւս ծուրը դրաւ, Գլխաշէջ, ձեռնած և աշերթ արտասուելով . . .

Այնուհետք որ նոցա վերեւ ծառն, յոր և զպիկանար, կը նմանէր դատարար յայնչադիքի մը խոտաշրմուխութիւնը զոր և կը դատապարտէ . . .

—Տիկին, ըսաւ Գեղաշէջ, Պ, կ'ոմս եւս ձեռք ներդրելով կը խնդրէր, ուսնց յուսալու որ պիտի ներքէք մեզ, բարոր չարեաց համար զորս պատժան ենք ձեզ . . .

(Երաժշտական)

(Carpenter)

Քննչական պալատի օգտուհին էթն.
Դիմեն: 1280 7-23

